

[Ebba Strange]

planloven, som jeg har citeret. Jeg er enig med hr. Steen Folke i, at det er et fortolkningsspørgsmål. Hvad er det, der går ind under arealanvendelse, hvad er det, der ikke gør det? Det var selvfølgelig også det, der var baggrunden for, at jeg den onsdag, den 20. april, som der er blevet henvist til af fru Aase Olesen, stillede et par spørgsmål til indenrigsministeren og fik det svar, som fru Aase Olesen har citeret fra.

I anledning af det svar kan dagbladet Information i dag skrive:

»Britta Schall Holberg betegnede sine udtalelser som en åbning i forhold til kommunernes hidtidige regler for afgørelser i spørgsmålet om, hvorvidt kommunerne selv kan udtale sig.«

Jeg vil godt spørge indenrigsministeren, om det er noget, indenrigsministeren har udtalt til Information, eller om det er noget, Information fejlciterer, for jeg har læst og læst de svar, jeg har fået, for at prøve at finde åbningen. Jeg vil godt spørge, om åbningen ligger i det, som indenrigsministeren sagde. Indenrigsministeren siger i sit svar til mig onsdag den 20. april dette år, jeg citerer fra Folketingstidende 1982-83 sp. 9541:

»Derfor ville det måske være rimeligt, at man tog debatten i kommunalbestyrelsen. Det er derfor, jeg holdt det juridiske og det praktiske hver for sig.

Det, jeg gerne vil betone, er, at det altså er et landspolitisk emne, som hører til i en landspolitisk drøftelse herinde, men at kommunalbestyrelsen naturligvis må tage stilling til de konkrete ting, når de foreligger for kommunen.«

Sådan har jeg også forstået indenrigsministeren i dag. Derfor undrer jeg mig over, at der er tale om en åbning. Jeg forstod det sådan, og det forstår jeg også i dag at indenrigsministeren svarer, at en kommunalbestyrelse kun kan drøfte disse ting, hvis der foreligger konkrete planer om, at man nu snart skal til at have atomvåben her, og det er naturligvis det, jeg gerne ville have folketinget til at omgøre. Jeg ville gerne have haft, at folketinget havde sagt: o.k., lad os prøve at finde en anden fortolkning af den kommuneplanlovsparagraf, for vi synes egentlig, det er rimeligt, at kommunerne får lejlighed til at drøfte disse ting. Det beklager jeg meget ikke har kunnet lade sig gøre, men måske kan det lade sig gøre, hvis ønsket opstår i endnu flere

af landets kommuner. Foreløbig tror jeg, at der er to kommuner i Danmark, som har erklæret sig for atomvåbenfrit område, nemlig foruden Nykøbing Falster Svinninge kommune på Fyn, som i øvrigt har en radikal borgmester.

Det var ikke småting, der blev udtrykt fra ordførernes side. Jeg synes egentlig, det var en modtagelse, der lå på et plan, som jeg ikke havde forventet. Hr. Løvig Simonsen kalder det en tom politisk demonstration. Vi anser det ikke for at være en tom politisk demonstration. Vi anser det for at være et konkret ønske, som vi er stødt på i adskillige kommunalbestyrelser, og som vi derfor gerne vil have folketinget til at tage stilling til.

Hr. Løvig Simonsen siger – det skal jeg ikke bruge så megen tid på, fordi det har fru Aase Olesen korrigeret hr. Løvig Simonsen for – at Danmark er atomvåbenfrit. Vi kender godt den danske beslutning om, at Danmark ikke ønsker at modtage atomvåben, når det ikke er krisetider, og så skal vi ikke tage diskussionen om, hvornår det er; det hører ikke under denne debat. Men et atomvåbenfrit område vil jo også sige, at man netop siger nej tak til at få sine arealer anvendt til oprettelse af ramper til modtagelse af atomvåben i givet tilfælde. Derfor er et atomvåbenfrit område andet og mere end det, at vi lige præcis i øjeblikket ikke har atomvåben her i landet.

Hr. Ole Bernt Henriksen mente ikke, det var et alvorligt ment forslag. Det er det altså fra vores side. Jeg vil sige til hr. Poulsgaard, at jeg er da glad for, at vi er mange, der går ind for freden, og jeg ønsker ikke at bruge den korte taletid, jeg har, til at begynde at diskutere fredsbevægelser i Øst og Vest, men hr. Poulsgaard sluttede desværre også af med at sige, at det ikke er et kommunalpolitisk anliggende. Jeg synes ellers, jeg hørte en vis åbning i hr. Poulsgaards indlæg i starten – det er også til hr. Sønderby – og jeg synes, det er urimeligt, at debattørerne trækker det ned på et plan, hvor det ikke hører hjemme. Det har ikke været ment hverken som en vitighed eller en Årshushistorie fra vores side.

Jeg skal takke fru Aase Olesen og hr. Steen Folke for den tilslutning, de har givet forslaget. Jeg er overbevist om, at det er et spørgsmål, som vi kommer til at arbejde videre med i den kommende tid, fordi ønsket